

Sponky - Brontosauři

G

1. Snad ses mi zdála, písničko krásná,

D7

do spánku zněl mi tvůj tón,
až ráno proud vlasů a mír našich hlasů

G

a v koupelně vůně a shon.

2. Mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
se člověk bojí skutečnejch rán,
hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
smaže světlo, když přijde k nám.

C

R: Ale ty skutečná jsi, dotknout se tě můžu,

G

a tak začíná mi pěkněj den,

F

na tvářích se slunce snaží

C

G

zamalovat unavenej noční sen.

3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
směješ se a chceš mi ho vzít,
ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
ještě dotknout se, a už musíš jít.

4. Sbíráám pár věcí, co zbylo tu po nás,
pár sponek, vlasy budou ti vlát,
ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
než vrátíš se zas, budeš se mi zdát.

R:

5.=1.